

— Мене не торкає твоя зворушлива й сумна доля, — скаже він, — якщо ти чи всі ви стоїте на моєму шляху. Так! Тому що ви — антилопи, а я — хижак. І я скажу вам будь-що, аби лише ви придбали квитки і прийшли в цей зал. В іншому мені начхати на вас усіх, адже між мною і вами завжди виберу себе. Так, я нещасний — не можу бути щасливим за визначенням, — але це зовсім не важливо, адже всередині мене сидять голодні демони, яких я плекав усе життя. І я присвячую кожному мить свого існування тому, щоб їх наситити. І якщо заради помсти за давню образу мені доведеться щодо цієї провінційної дівки вчинити не по-чоловічому, я так і зроблю. Пожертвую всім, але отримаю те, що хочу.

От що треба сказати тим, хто читає таку маячню, як «Думай і багатій» Наполеона Гілла, розбираючи таємниці афірмації та іншої нісенітниць про матеріалізацію бажань.

Найважливіше — чим людина готова пожертвувати на шляху до омріяної мети. Чи готовий він пожертвувати вами? Якщо так, то це буде великий успіх. Чи готовий він пожертвувати собою? Якщо так, то це надзвичайний успіх.

Однак, окрім таких псевдовчителів, є люди, які дуже багато працюють, вивчають питання розвитку й досягнення мети й говорять правду. Я дуже чітко знаю, чого хочу, навіщо роблю те, що роблю, і до чого йду. Перекоаний, що мій шлях — це справжня можливість здійснити диво, прорив, аби допомогти тим людям, які вважають, що життя ставиться до них, як до другого сорту. Мені хочеться бути і вирішальною складовою, і дрібним гвинтиком у процесі, завдяки якому людина отримає свій довгоочікуваний шматочок щастя. Адже кожна добра й чесна душа на нього заслуговує. Мені щиро хочеться зробити для людей багато хорошого, і кульмінацією цього буде матеріальна благодійність у великих масштабах.

А якщо хтось раптом стане на моєму шляху? На шляху позитивних перетворень, які допоможуть багатьом і, можливо, навіть рятуватимуть

людські життя. Хтось лихий чи впертий, неосвічений, хто все псує і все руйнує. Я запитаю його: «Навіщо ти все псуєш, ти ж бачиш, що я чиню благо? Ми допоможемо величезній кількості людей». Але цей хтось однак усе паскудить і знищує. Ви запитаете: «Петре, а ти пожертвуєш ним, якщо він — перешкода на такій важливій дорозі, яка веде до того, що безліч людей буде врятовано й виліковано фізично, емоційно й морально? Уяви, що ніхто ніколи не дізнається, що ти знав цю жертву. Чи прибереш його зі свого шляху сам або чужими руками? Ми всі розуміємо, про що йдеться, коли звучить слово “прибереш”. Про фізичну жертву заради мети. Якщо твоя мрія, Петре, така позитивна, шляхетна й зворушлива, чи готовий ти пожертвувати власним життям заради її досягнення?».

Зайва драма, зайвий пафос, найімовірніше, нікого з нас, хто готовий практично на все заради отримання бажаного, доля перед таким вибором не поставить. Але... Внутрішня впевненість, підсвідома готовність жертвувати практично всім у житті, включаючи себе, задля досягнення бажаного — **головна відмінність успішної людини від неуспішної**. Якщо людина не може пожертвувати часом, лінощами, невпевненістю, страхами заради бажаного, що вже говорити про власне життя або й чуже, — вона залишиться в дупі. І місце її лише в залі, на виступі псевдогуру-хижака, де той «рватиме антилоп», які чекають на секрет досягнення успіху, щастя, самореалізації. А в цей час в кишені промовця лежатиме пачка грошей, яку він отримав за своє шарлатанство із тренерством щодо особистісного зростання і коучингу. Ця пачка грошей — кривавий шматок, відірваний від тіла нещасної «антилопи», що стогне, вмираючи. **Гроші в його кишені — це еквівалент ваших надій і бажання змінити життя**. Розкішне визначення... Ці гроші — ваші гарячі сльози, якими він годує своїх демонів.

Сучасний світ дуже дивний, адже багато хто з тих, хто зараз читає цю книжку, мріє зайняти місце того промовця й постійно годувати своїх не менш товстих і ненаситних демонів. Того брехуна відрізняє від вас знання і

впевненість у тому, чим і ким він готовий жертвувати заради харчу для своїх демонів. Він готовий на все, а решта — не готові. Кожен отримує відповідно до власних витрат. Так, я знаю, як досягають успіху і в чому відмінність успішної людини від неуспішної... у вульгарному сучасному розумінні цього слова.

Але ж ми вже дещо знаємо про дзеркальні нейрони, і нам з вами вся ця мерзота, злість і егоїзм не потрібні. Завдяки вченню Асентія ми усвідомимо, що таке справжнє щастя і як його досягнути. Ми не підемо шляхом, на якому неможливо досхочу наїстися і напитися — і просто неможливо здобути стале задоволення. Інакше будь-яка річ, перевага чи самоствердження за рахунок навколишніх будуть самообманом, що дарує сплеск емоцій на дуже короткий час. А далі голодних демонів знову доведеться годувати. Особисто я демонів не годую і з задоволенням люблюсь, як вони зітхають з голоду і зникають, а разом з ними розчиняється і незадоволеність. Так людина стає сильнішою, а шлях її — простішим і чистішим. За таких обставин їй не доведеться ставити перед собою питання, на які дуже неприємно відповідати.

Головне, що ти, мій дорогий читачу, відтепер і далі під час нашого сходження маєш знати, що для відчуття повноти та емоційної «ситості» тобі треба наповнити нервову систему чимось таким, що за це відповідає. Адже твій мозок і нервова система — це і є ти, твої емоції та світовідчуття.

Звісно ж, у мерзенній сучасній капіталістичній канібальській системі успішності та самореалізації існують правила попиту та пропозиції. Якщо дотримуватимешся їх, тебе чекає професійний і фінансовий успіх. У разі ухвалення рішення, що ти готовий пожертвувати всім, зокрема і власним життям, заради мети, ти її досягнеш.

Тут, друже, не можна просто думати — треба прийняти це як даність і відповідати за неї. Бо доля все-таки рано чи пізно може попросити ту саму жертву, на яку ти нібито був готовий. Просто сказати чи написати не вийде,

жертви потрібні будуть одразу: час, праця, сумніви, фінанси, страхи тощо. Обсяг цих жертв буде рівноцінний отриманим дивідендам. Якщо зважатимеш на генетику і той факт, що люди люблять красиве й нове, отримаєш те, що бажав. Я не маю в цьому жодних сумнівів.

Не обов'язково, однак, діяти жорстко й підступно. І, задовольняючи попит, можна залишатися чесною і порядною людиною, до того ж по-справжньому щасливою, завдяки внутрішньому і зовнішньому балансу, про який я вже писав вище. Головне, пам'ятай, що без людини чи людей щасливим не будеш — хай хоч який ти сильний чи багатий. Адже навіть найбагатші й наймогутніші купують собі почет, який грає у гру господаря.

Чорт забирай, як все складно і багато в чому несправедливо. І хіба людина, що опинилася одна, злякана й нерішуча, не заслуговує на можливість все змінити?

Колись, маленьким, я молився щоночі. Не можу сказати, що дуже старанно та вдумливо, але чесно й щиро, бажаючи добра тим, кого люблю. І через якийсь час я починав відчувати, що тіло стає легшим, а мене переповнювало якесь незвичайне фізичне відчуття, що походить з якогось духовного простору... Але ж людина може відчувати лише нервовими волокнами, шматок м'яса без них нічого не відчуває... Після цього відчуття ставалися дива.

Те, що я вам розповідав про казино, про «Джентльмен-шоу» та багато іншого, було нібито відголосками того, що зі мною відбувалося тоді. Це була якась сила, якийсь елемент, котрий чомусь сховали від людей. Змусили всіх забути про нього. Зараз я знову накопичую цей елемент, і мені це вдається. Зброя, завдяки якій можна розтоптати правила попиту та пропозиції. Зброя, що знищує ненаситних демонів. Інгредієнт задоволеності, ситості та повноцінності. Те, що вже багато років невідомо людям. У питанні, як досягати успіху, я категорично ставлю це знаряддя вище від інших брехливих,

придуманих неосвіченими людьми, скопійованих нашими дзеркальними нейронами умовностей. Цей елемент все руйнує і всьому надає сенсу. Ми піднімаємося до нього з кожним новим шаблоном. Ще кілька сходинок — і я розкрию всі карти, назву його, розповім, як він працює, як його накопичувати, а також як використовувати, щоб усе йшло за вашими правилами.

Сходінка 7

Щойно свідомість потрапляє у фізичне тіло, вона відразу стикається з перешкодами. Дихання, серцебиття, надходження поживних елементів, розумова діяльність та багато іншого не відбувається саме собою. Хочеш щось отримати — функціонуй. Спокій і безмовне споглядання дорівнює смерті. Так відбувається з кожною людиною на Землі від народження до останнього дня... котрий настане, якщо пощастить, у глибокій старості. Щодня, самі того не усвідомлюючи, всі люди на планеті долають перешкоди. Немає жодного дня, жодного біологічного процесу всередині нас і зовні, який не можна було б охарактеризувати або через перешкоди, або через результати подолання перешкод. Той, хто зумів зібратися, підкорити своїй волі розум і тіло, долаючи перепони, стає сильнішим і ближчим до бажаного результату. Ті ж, хто розчинився в жалості до себе і в страху, залишаються на стартовій позиції в ролі невдач і боягузів, які не зможуть під кінець життя пробачити самих себе за боягузтво і нерішучість.

Зараз усі один на одного скаржаться, один на одного ображені або із задоволенням показують пальцем на когось іншого, стверджуючи, що саме ці люди (чи обставини) завадили їм бути щасливими й реалізованими. Ніщо не виходить у людини так вправно, як перекладати відповідальність за своє життя на обставини, людей чи ретроградний Меркурій. Відтак багато хто лише погіршує власне становище, так і не отримавши бажаного. Однак, застрягши на старті або навіть не дійшовши до нього, невдасі, ледарю і невігласу завжди приємніше думати, що він аж ніяк не такий, а навпаки, дуже хороший і працьовитий. Просто його оточує світ, люди, час, обставини і, звичайно ж, цей бридкий ретроградний Меркурій — саме вони несуть відповідальність за те, що в конкретної людини щось там не вийшло. Звісно ж, набагато простіше думати саме так, аніж прийняти усвідомлення, що ти сам усе зіпсував самопотуранням і страхом.

Піднімаючись із кожним щаблем вище, ми дедалі більше наближаємося до суті. І просто-таки зобов'язані розібратися з собою й навколишнім світом, аби зрозуміти, хто або що насправді є джерелом тієї токсичності, яка обрубуює крила, позбавляючи прагнення йти вперед до себе щасливого й заважаючи отримати бажане.

«Асентія» — слово, що походить від латинського *Ascenzio* — сходження. Все наше існування — це рух, який дорівнює життю. Кожен із нас сам вибирає, куди рухатися: вгору, вниз чи стояти на місці. І кожен, хто прийняв рішення йти вгору, знає про всілякі перешкоди, які трапляються на шляху. Деколи дорога до того, чого бажає людина, катастрофічно важка. А, як відомо, біохімія тіла, яка відповідає за цілеспрямованість та енергію, з роками згасає, і після певного віку, стикаючись із черговою перешкодою, людина швидко капітулює, не маючи сили на її подолання.

Так-так, мої друзі, настав час поговорити про найголовніші перешкоди на шляху кожного з нас до бажаної реальності й сміливо назвати речі своїми іменами. «Незнання закону не звільняє від відповідальності», а отже, чесність — понад усе.

Світ ще не знав часу у своїй історії, коли б слова «токсичний», «мікроагресія», «аб'юзер», «емоційне насильство» так часто й завзято повторювалися щоразу в контексті життя людей, з якими ми стикаємося щодня. Ті, хто наповнює сучасний інформаційний простір, стверджують, що подібне існувало в суспільстві завжди — просто ніхто не говорив так багато про придушення одних людей іншими, бо не наважувався. І добре, що зараз подібні питання вийшли на перший план у соціальних процесах, адже так ми можемо викоренити проблему, помістивши всіх людей у рівні умови, створивши рівне емоційне тло, рівну реальність, де ніхто нікого не пригноблює.

На даний час токсичні всі. Країни, чоловіки, жінки, суспільство, інформація, батьки, псевдодрузі тощо. Оскільки мені доводилося багато спілкуватися з людьми, серед яких були незадоволені обставинами, що виникли в їхньому житті, я часто чув про те, як та чи та перешкода або й конкретна особа стає перепоною у досягненні мети — щастя, просвітлення та осяяння. О ні, я не створений з каменю і полум'я... я теж схильний відчувати сильні емоції, у тому числі негативні, в процесі моєї діяльності. Розпач, зневіра, смуток, агресія, часом навіть ненависть — це дуже погано, але це існує в кожному з нас. У комусь — більше, у комусь — менше. Навіть у мені. Відчувати подібні емоції при невдачах природно. Але, на жаль, так трапляється, що хтось так сильно обпікається в житті, що ця невдача перетворюється на повноцінне зерно, яке назавжди закорінюється в його голові. Постійно думаючи про перешкоду, про когось чи щось токсичне, ми, таким чином, «поливаємо» це зерно своїми думками — й тоді воно проростає й пускає в нашому розумі міцне глибоке коріння. Так у багатьох скривджених, що незадоволені всім у світі, визріває переконаність, що в їхньому житті існувала й існує конкретна токсичність, яка є бар'єром між ними та щастям.

Персонально мені, людині, яка помірно критично ставиться до себе самої й до навколишнього світу, така позиція здається дуже зручною, бо ж знімає відповідальність за власні рішення і вчинки. Важливо пам'ятати: якщо перекладаєш на когось відповідальність, — ти маріонетка. І парадоксальним чином — це також твоє рішення.

Дивно, але за довгі роки спілкування з людьми жодна особа, незадоволена власною реальністю і проблемами, не сказала: це все моя провина, і тільки я сам спричинив усе те, що мене так не влаштовує. Я, звісно, спілкувався з численними кретиною обох статей, які говорили: це моя вина, бо ж це я, така хороша чи хороший, допустив цю людину чи перешкоду в своє життя. Круто, правда? Тобто начебто людина визнала, що прийняла неправильні рішення, але це сталося лише тому, що вона надто хороша, — мабуть, довірлива чи